

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 Listopada v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 6 listopada.

(z Gazety Sankt-Petersburskiej).

Ceremonija wyniesienia Ciała w Bogu spoczywającej NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY z CESARSKIEGO Pałacu Zimowego i pogrzebienia w Soborze śś. Piotra i Pawła.

O dniu wyznaczonym do przewiezienia Ciała zmarłej NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY z CESARSKIEGO Pałacu Zimowego do Soboru śś. Piotra i Pawła, wcześniej dane będą do kommissy żałobney, przez policją, całemu miastu uwiadomienia; a w wigilią przez heroldów, ze zwykłą ceremoniją czytane będą po wszystkich częściach miasta ogłoszenia, że Ciało w Bogu spoczywającej NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY przewiezione będzie z CESARSKIEGO Pałacu Zimowego do Soboru śś. Piotra i Pawła, terażniejszego listopada dnia.

W dniu przeznaczonym na wyniesienie Ciała, zrana o godzinie 8, dany będzie z twierdzy St. Petersburgskiej sygnał trzema wystrzałami z dział, po którym zbiorą się wszystkie osoby i urzędnicy, którzy do processy żałobney należeć mają: Członkowie Najswiętszego Synodu i Duchowieństwo Dworu w Kaplicy Pałacu Zimowego, a inne duchowieństwo na miejscach, gdzie będzie naznaczono; Członkowie Rady Państwa w galerii Dam Stanu; Rządzący Senat w galerii Białej; Jenerał Adjutanci i Adjutanci bokowi oraz urzędnicy Dworu w pokoju kawalerskim Zeszłej CESARZOWEY; osoby przeznaczone do niesienia CESARSKIEY Korony i Orderów, ze swymi assystentami, dwaj heroldowie, poprzedzający Regalia, Mistrzowie obrzędów, Wielki Mistrz obrzędów i wielki Marszałek z urzędnikami Kommissy żałobney, w sali żałobney.

Urzędnicy, mający należeć do processy żałobney tak od miejsc sądowych, jako i do niesienia chorągwi, herbów, do prowadzenia koni przy chorągwiach i inni urzędnicy, pomieszczą się, wedle oddziałów, ze swoimi Mistrzami obrzędów w domach wyznaczonych. Woyska uszykowane będą od bramy Pałacu Zimowego do Soboru śś. Piotra i Pawła, z obu stron ulic, któremi ma przechodzić processya żałobna.

Rota grenadyerów pałacowych będzie postawiona we dwie linije od podjazdu, wewnątrz dziedzińca Pałacu Zimowego, w paradnych sieniach i na schodach.

Po postawieniu truny na wozie, rota ta szkuje się w sieniach we dwa plutony i idzie plutonami za urzędnikami Dworu, jak będzie oznaczono w Ceremoniale processy żałobney.

Droga processy ma być od Pałacu przez Milionną, pole Carycyn, przez plac Xięcia Suworowa i most Troicki do twierdzy śś. Piotra i Pawła.

Gdy Ich CESARSKIE MOŚCI NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ i NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ raczą przybyć do sali żałobney, ku Ciału Zeszłej CESARZOWEY, w ówczas dany będzie z twierdzy zgi sygnal trzema wystrzałami z dział, po którym wszyscy urzędnicy, wyznaczeni do processy, będą wychodzili z domów, i uszykują się w tym porządku, w jakim, wedle ceremonijału iść potrzeba.

Tymczasem Metropolita Nowgorodzki i St. Petersburgski *Serafim*, ze znakomitszym duchowieństwem, odprawi małą litaniją nad Ciałem, po skoń-

czeniu którey, czterech kamerherów zdeymie przykrycie z truny, a dwóch kamerherów podeymie ogon CESARSKIEY Purpury i włoży do truny; czterech zaś kamerjunkrów z kamerdynierami 6 klasy, wniesie wieko truny na *Castrum doloris* i nakryje trunę: wtenczas urzędnicy wyznaczeni wezmą z taboretam CESARSKĄ Koronę i Ordery, i pódą z niemi do oznaczonego, wedle Ceremonijału, oddziału processy żałobney.

Trunę podeymą osoby, które się znajdowały przy JEY CESARSKIEY MOŚCI Zeszłej CESARZOWEY, z pomocą kamer-huzarów, kamer-kozaków i jednego podoficera, tudzież kirysyera półku JEY CESARSKIEY MOŚCI; przeniosą do wozu żałobnego i postawią na nim; wóz będzie stał na wielkim dziedzińcu, u podjazdu od Newy.

Kamerherowie, którzy nieśli przed truną przykrycie, złożą je na niey. Wówczas dany będzie agi sygnal z twierdzy, trzema wystrzałami z dział, i teyże chwili rozpocznie się processya żałobna, a we wszystkich cerkwiach dzwonicie; w twierdzy zaś strzelanie z dział, co minuta po jednym wystrzale, i trwać będzie aż do przywiezienia Ciała do Soboru śś. Piotra i Pawła, i postawienia go na przygotowanym katafalu.

Woyska stojące, trzymając broń po umarłym oddają cześć wedle ustaw, w miarę zbliżania się Ciała JEY CESARSKIEY MOŚCI.

Mszą ś. w Soborze śś. Piotra i Pawła odprawi jeden z Biskupów przed przywiezieniem ciała.

Po przywiezieniu zaś do Soboru śś. Piotra i Pawła, trunę zdeymą też osoby z kamer-huzarami i kamer-kozakami, które ją niosły z pokojów pałacu, i postawią na katafalu; czterech kamerjunkrów z kamer-dynierami 6 klasy zdeymie wieko z truny i przeniesie na przygotowany dlań stół; dwóch starszych kamerherów wycmie z truny ogon CESARSKIEY purpury, i rozłoży go, a Kamerherowie niosący przykrycie, przykryją ciało Zeszłej CESARZOWEY.

CESARSKA Korona i Ordery, niesione w processy, złożone będą na taboretach, po bokach truny, potem spiewane będą modły nad Ciałem, przez Metropolite ze znakomitszym duchowieństwem, podług obrządku kościoła Greko-rossyjskiego.

Zaczm, po oddaniu ostatniego pokłonu ciału Błogostawioney pamięci NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY, przez N a y w y ł s z ą CESARSKĄ Familiją i inne znakomite obojey ptei osoby, czterech kamerherów zdeymie przykrycie i zaniecie na ołtarz, a dwóch Kamerherów włoży do truny ogon CESARSKIEY Purpury; kamer-junkrowie zaś, przy pomocy kamerdynerów zeszłej CESARZOWEY, w randze 6tey klasy, przykryją wiekiem trunę.

Ciało zmarłej CESARZOWEY podniosą też osoby, które niosły trunę z Pałacu Zimowego, i za poprzedzającym Metropolitą z duchowieństwem, zaniosą je do przygotowanej w tymże Soborze mogiły, i po dopełnieniu przez duchowieństwo zwyczajnych obrzędów, spuszcza do niey.

Wówczas stojące w szykach woyska, dadzą ognia batalnego, a z twierdzy i wszystkich będących w szyku dział, będzie strzelanie.

Na tém zakończy się ostatni hołd oddany w Bogu spoczywającej NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY MARYI FEDOROWNE.

Korona i Ordery, które należały do procesyi, będą odwiezione przez Wielkiego Marszałka do Pałacu Zimowego Jego CESARSKIEJ MOŚCI z należytymi honorami.

Wielki Marszałek Hrabia Mussin-Puszkina Brjus.

Sankt-Petersburg dnia 12 listopada.

(Journal de St. Petersburg).

Dziś rano, urzędnicy wyznaczeni od komisyi żałobnej na heroldów, udali się konno na plac admiralicyjny; byli w zupełnym uniformie z szarfami z czarnej krepy, powiazanemi kokardami białemi, z krepą w miejscach oznaczonych postanowieniem o wielkiej żałobie.

Towarzyszyli im dwaj Sekretarze Senatu, w czarnych kaftanach, konno, z eskortą, złożoną z oddziału półku gwardyi konnej i czterech trębaczy, a wyznaczoną przez Zwierzchność wojskową. Konie stosownie w żałobę przybrane, dane były heroldom i sekretarzom.

Z placu admiralicyjnego heroldowie i sekretarze, ze swą eskortą, udali się do pałacu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, gdzie się zatrzymali przed główną bramą; wówczas zabrzmiły trąby, a jeden z sekretarzy czytał głośno niżej wyrażone ogłoszenie. Toż uczyniono przed pałacem marmurowym, przed pałacem J.C.W. Wielkiego Xięcia Michała, przed pałacem Aniczkowskiem, przed kramami, przed Rządem, naprzeciw Senatu, na placu teatralnym i w innych częściach miasta. Za powrotem na plac admiralicyjny, heroldowie i sekretarze odesłali żołnierzy do domów, a sami udali się z raportem do komisyi żałobnej.

Ogłoszenie.

Podług rozkazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI d. 13 bieżącego listopada, odbędzie się przeniesienie Ciała Zmarłej NAYJASNIEYSZEY CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY z CESARSKIEGO Pałacu Zimowego do Sóbory Apostołów św. Protra i Pawła, gdzie będzie pogrzebione.

(z Gazety Senackiej).

W najwyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniami 26 wyrażono:

„Pragnąc, ażeby wszystkie zakłady wychowania i dobroczynności, które były pod zarządkiem w Bogu spoczywającej NAYUKOCHAŃSZEY RODZICIELKI NAsZEY NAYJASNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY, i JEY mądrą pieczą doprowadzone do tak wysokiego stopnia dobroci stanu, trwały i po JEY zgonie, trzymając się tychże samych prawideł i używając tychże samych prerogatyw i wygód, działając jak dotąd ku pożytkowi Państwa i ludzkości, Uznaliśmy za dobrą dla biegu spraw, do tych zakładów odnoszących się, ustanowić następujący porządek:

1) CESARSKI Dom wychowania ze wszystkimi należącymi do niego zakładami, Towarzystwo Wychowania szlacheckich pańien, Szkoła orderu św. Katarzyny, Pawłowski szpital chorych w Moskwie, i w ogólności wszystkie zakłady, które w wiedzy NAYUKOCHAŃSZEY RODZICIELKI NAsZEY zostawały, przyjmują się pod bezpośrednią i szczególną Naszą opiekę.

2) Skład i porządek zarządkiem zakładami, a równie i porządek znośzenia się ich pomiędzy sobą zostają dawniejsze bez żadnej odmiany.

3) Zwierzchność każdego z tych zakładów przedstawia NAM wszystkie sprawy, które podług ustanowionych prawideł powinny być postępować na rozpatrzenie w Bogu spoczywającej NAYUKOCHAŃSZEY RODZICIELKI NAsZEY.

4) Dla czynienia przełożeń w tych sprawach i dla objawiania Naszych względem nich rozkazów, nazywa się przy NAS osobny Sekretarz Stanu z nazwaniem Sekretarz Stanu do spraw zarządu zakładów CESARZOWEY MARYI.

Zachowujemy Sobie do tego zarządowi ostateczne urządzenie, kiedy NAM w zupełności wiadoma będzie wola w Bogu spoczywającej NAYUKOCHAŃSZEY RODZICIELKI NAsZEY, wyrażona w zostawionym przez NĄ testamentcie.

— W najwyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniami 28 października wyrażono: „Na pamiątkę Macierzyńskiej w Bogu spoczywającej NAYUKOCHAŃSZEY RODZICIELKI NAsZEY NAYJASNIEYSZEY CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY około cierpiących, pieczołowitości, które, byłe pod jej wiedzą Rad Oplekanych szpitale dla ubogich chorych, wiane są swóy był i stan dobry, Rozkazujemy mianować je oddać naprzyszłość Maryińskimi Szpitalami chorych.

— Przez najwyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu:

D. 2 listopada, zasiadający w Departamencie Granicznym Rządzącego Senatu, Senator Jenerał Porucznik Barozdin, najmłodsziemu uwolniony ze służby.

Naczelnik oddziału kancelaryi Ministerium Skarbu, rzeczywisty radca stanu Prażewski, najstarszemu mianowany Gubernatorem Cywilnym Bessarabskim.

— Najwyższy Reskrypt do Jenerał-Gubernatora Moskiewskiego, Jenerała Kawaleryi, Xażecia Golcyna.

Xażeciu Dymitrze Włodzimierzowiczu! Podczas bytności Mojey w Moskwie, dla Najsławniejszej Koronacyi w 1826 roku, otrzymałem pierwszą wiadomość o wtargnięciu Persów do prowincyi Naszych i w ślad za tem dobieśnienie o pobiciu wygnaniu nieprzyjaciela z granic Państwa. Niewiecznienie zdarzenia tego, darowałem ukochanemu, pierwszemu stolicy, miastu Moskwie pierwsze zdumiona Persom odebrane, Rozkazaliśmy, ażeby i na przyszłość trofea, które zdobyte będą w przeciągu wojny z Persyą, takż były w niem chowane.

Do liczby takowych trofeów należy liczyć armaty, wylane w samem Febrysie podczas bytności w niem wojsk Naszych, a roboty właściwie perskiej Darując je miastu Moskwie na pamiątkę wojny przeciwko Persom, tak chwalebnie dla Rossyi skonczony, Rozkazujemy Wam, przyjąwszy z należytymi honorami pomienione armaty, teraz przez półk połączoney gwardyi przeprowadzane, postawicie je na Carskim placu.

Na autentyku własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano: *MIKOŁAJ.*

Okret-Paryz w porcie Warnieńskim dnia 1 października 1828 roku.

— Cesarz Jęomości d. 16 października w St. Petersburgu potwierdził opinią Rady Państwa, o dozwoleniu na kontraktach kijowskich przedawac dane na ewikcyę Bankowi Pożyczkowemu majątki, położone w gubernijach: kijowskiej, podolskiej i wołyńskiej.

WIADOMOŚĆ OD WOJSKA DZIAŁAJĄCEGO.

Od dnia 5go do 29 października (z Ruskiego Inwalida.)

Na skutek ogólnych planów, 3ci korpus pieszy, zacząwszy odstąpienie swe od Szumli 5go października, do dnia 7go tego miesiąca zgola nie był niepokojonym przez nieprzyjaciela: gdyż nieznaczące jego partye, które niekiedy pokazywały się poza aryergarda, nie śmiały zatrzymywać jej postępu. Ale dnia 7go, kiedy Korpusowi trzeba było przechodzić lasem zarosły wąwóz pod wioską *Wjdochda*; nieprzyjaciel, wyszedłszy z Szumli, w liczbie 8.000 wyborney kawaleryi, częścią piechoty i artylleryi, atakował jego straż tylnią: pomimo swoich wszystkich usiłowań, został odparty z bardzo wielką stratą, i ciągnienie 3go Korpusu na miejsce naznaczone uskuteczniło się bez żadney dalszey przeszkody ze strony nieprzyjaciela, gdy tym czasem dzień ode dnia marsz ten trudnym się stawał coraz więcej a więcej, niechodźnością dróg, popsułych nagłą i w kraju tym niezwyčajną, wczesnie nastalą dżdżystą i chłodną pogodą.

Ten stan pogody niezmiernie utrudnił takż roboty około obleżenia Sylistryi. Pomimo to jednak, trwały one aż do ostatniego momentu, póki tylko

można było co robić; ale gdy od nieustannych deszczów przestrzeń, na której wypadła prowadzić transze, zupełnie wodą pokryta została i dowóz materiałów był zatrudniany aż do niepodobiestwa; wtedy P. Naczelnik Dowodzący d. 21 października umyślił zamienić oblężenie twierdzy w bombardowanie, które trwało z pomyslnym powodzeniem przez dwie bez przerwy doby. A tymczasem, nastąpiła nadzwyczajnie zimno, dnia 23 października podniosło się wyżej 8 miu stopni; wielka zawieja głębokim pokryła śniegiem wszystkie nasze baterie, pozanosila żołnierskie ziemlanki, i na Dunaju zaczął formować się lód w ogromnych bryłach. Tym sposobem samo przyrodzenie początkiem ostrej zimy, niezwykłym nawet w klimatach północnych, położyło koniec dalszym działaniom naszym przeciwko Sylistryi, zagrażając przecięciem łatwej komunikacji lewego brzegu Dunaju z prawym, a tak położyć niepokonane przeszkody w dowożeniu korpusowi oblegającemu rzeczy do żywności i potrzeb wojennych.

Skutkiem tego, oblężenie Sylistryi podniesiono, i 27 października, wojska 2go i 3go Korpusu zaczęły poruszenia swoje na zimowe leże, w Mołdawii i Wołoszczyźnie przeznaczone, zma kolumnami, z których pierwsza przeprawiwszy się przez Dunaj w miasteczku Karafaszy na statkach flotylli Dunajskiej, a druga w Hirsowie, za wyłączeniem 6tych dywizji pieszej, która z Kawaleryą i półkami Dońskimi zakrywała to poruszenie.

Dla uwzględnienia załogi sylistryjskiej, mocny oddział flotylli zostaje przeciwko tej twierdzy, a na lewym brzegu Dunaju miasteczko Karafasz, umacnia się i urządzają się reduty w miejscach dogodnych przeciwko twierdzom, wręku Turków, jeszcze będącym.

Podług otrzymanych doniesień z Warny i jej okolic, w kraju tym nic godnego uwagi nie zaszło; nieprzyjacieli nigdzie się nie pokazywał.

W małej Wołoszczyźnie twierdza Kalafata, poddana naszemu orężowi. Jenerał-Adjutant Baron Geismar, korzystając z przestraszenia, rzuconego na Turków przez wzięcie Warny i pobicie Maszy Wildyńskiego pod Bajalesztą, umyślił zrobić osiągnięcie o Kalafacie. — Smiałe to jego przedsięwzięcie zostało uwienczone zupełnym skutkiem. Dokonawszy przez jednę noc marszu 50 wiorst, stanął przed twierdzą; a przestraszony garnizon z jak największym pośpiechem ją opuścił, ratując się bezładnym tłumem do Władynu, przy czem znaczna część jej zginęła w rzece Dunaju.

Po opanowaniu twierdzy, natychmiast przystąpiono do urządzenia dodatkowych wierzchołków, ku stronie Tureckiej, przez co Kalafata doprowadza się do stanu cała obrobnego przeciw wszelkiemu nieprzyjacielskiemu pokuszeniu się.

Twierdza ta stanowi ważny dla nas nabytek, gdyż zabezpiecza Małą Wołoszczyznę od napadów z prawego brzegu Dunaju.

Gazeta Tyfliska w Nrze z dnia 12go września umieściła artykuł następujący:

W Rosyi wielu rozumie, że miasto Tyflis, dla nieznośnego upału i braku cywilizacji, jest samej nudy siedliskiem. Chcąc przekonać inaczey obywateli rossyjskich stolic, przytaczamy tu kopią listu prywatnego, pisanego przez jednego młodzieńca, który przejazdem był w Tyflisie. Przez ciąg krótkiego pobytu mego w Tyflisie (pisze ten młodzieńiec), zupełnie byłem oczarowany tym miastem. Ogromne budowy w gęście europejskim, piękne i czyste place (urządzone, według rozrządzenia teraźniejszej Zwierzchności, przez perskich sarbazów, a dzisiaj daley robione przez jeńców tureckich), wielkie ogrody, obszerne karawanowe kramy, napełnione kosztownymi tkaninami wschodu i wyrobami rękodzielni europejskich, publiczne odbywające się przez rzemieślników roboty, rozmaite stroje europejskich i azjatyckich; nakoniec wysokie góry, otaczające Tyflis, czarujące widoki z Awłabaru, i śnieżny Kazibeh, jaskiniący podczas czystey pogody, jak groźny olbrzym:

wszystko tu zdumiewa i mimowolnie uderza wzrok cudzoziemca. Nie mówiąc o staraniach, dokładanych przez teraźniejszą zwierzchność do ulepszenia Gruzji i ukształcenia jej mieszkańców: albowiem o tém możnaby tomy napisać; jako wierny czciciel zabaw i mody, opiszę ci dwa bale, które były w jednym tygodniu, w Tyflisie, na których bywać chętnieby się zgodzili naysmierzej eleganci i elegantki obu naszych stolic. Pierwszy bal, albo raczey obiad z tańcami, dany był, 24 sierpnia, przez naszego pełnomocnego Ministra w Perzji A. S. Hribojedowa, z okoliczności ślubu jego z Xiężną N. A. Czeczewadze; a drugi bal wspaniały był u Tyfliskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał-Adjutanta N. M. Sipiagina, d. 26 sierpnia. Do przepysznie oświeconych i przewybornie przyozdobionych pokojów, zajmowanych przez JW. Gubernatora, wycieczka była przez galerię szklaną, ozdobioną na ten raz drzewami i kwiatami. Odgłos trąb zwiastował o przyjeździe gości, którzy spotykani byli przez naznaczonych do tego Urzędników, damy zaś przez samego gospodarza. Gdy się wszyscy goście zjechali, bal zaczął się przez świetny fajerwerk, zapalony przeciw domu JW. Gubernatora, na bardzo ślicznej równinie Alexandrowskiej, urządzonej w czasie zarządów tym krajem przez JW. N. M. Sipiagina. Po fajerwerku zaczęły się tańce. Polonezy, ekossezy, walce, kadryle, naprzemian zajmowały gości. Nakoniec wszystko ucichło, i uwaga przytomnych zwrócona była na kwartet, grany przez tyfliskich wirtuozów, z gustem, mogącym zadowolnić nayskonalniejszych znawców muzyki. Po skończeniu kwartetu, znów się zaczęły tańce. Śliczne gruzjanki, w narodowych strojach, w takt podniecającej melodyi, tańczyły taniec gruzyjski, nazywany Lezginką. Powabne ruchy ciała i zgrabność, okazane w tym tańcu przez piękne dziewczęta wschodu, wprawiły każdego widza w zapomnienie o naszym hożym katylionie i mazurku. Przewyborna wieczera skończyła się o godzinie 3, ale nie zabawa wesola gości; i już promieniste słońce oświecały szczyty Kaukazu, kiedy się skończyła uczta, a z nią i bal.

Coż ci mam donieść o wdziękach tutejszych dziewczę? Czyliż zdolna stała proza wyliczyć wszystkie ich wdzięk? Weź fontannę Bakczysarajską i Jeńoa Kaukazkiego, przeczytaj wizerunki Zaremy i Czerkieszanki, wtedy powzmiiesz, chociaż słabe, wyobrażenie o piękności tutejszych dam i dziewczę.

Na balu u JW. Gubernatora znaydowali się Rusoy wojskowi i cywilni ze swojemi familiami, Xiężęta Gruzjyjscy z żonami i córkami, cudzoziemcy i znaczniejsi z kupców, którzy dotychczas unikali towarzystw europejskich. Bardzo ciekawą rzeczą było widzieć gruzyjszczyków i gruzjanki, grających w bostona i muszkę, przytęm głowę religii Mahometaniskiej Musztaeda Aga-Mir-Feta, z zadowolnieniem poglądnącego, jak nasze panny uwiijają się w kotyllonie. Z uniesieniem zaobserwowałem, że zwierzchność tutejsza z zabawami umiętaczycyż pożytek. Bale tutejsze mają na celu nie sama uciechę, lecz Zwierzchność, wydając je, pragnie przez to zbliżyć mieszkańców tutejszych z Rosyanami, obeznać ich z obyczajami europejskimi, przyuczyć do życia towarzyskiego, słowem: pomatu rozszerzyć między nimi cywilizacyą europejską.

P R U S S Y A
Berlin dnia 18 listopada.
(Journal de St. Petersburg.)

Goniec przybyły tu dnia 12, z St Petersburga, przywiózł bolesną wiadomość o zgonie Najjaśniejszej Cesarzowej Maryi Fedorowny. N. Król Jmć i cała familia Królewska, pogrążeni zostali w naygłębszym strapieniu, przez tak niespodzianą stratę. Dnia 14, Dwór przywdział na trzy tygodnie żałobę.

(Z Monitora Warszawskiego).
Podług odebranych tu z Drezna wiadomości, Jey Królewska Mość Królowa Saska rozstała się

z tym światem dnia 15 b. m., o godzinie 5tej z południa.

N I E M C Y.

Drezno dnia 14 listopada.

(z Monitora Warszawskiego).

Przy ukończeniu likwidacyi skarbowych i wojskowych między Królestwami Polskiem i Sasiem, ze wzajemnem załatwionym zadowoleniem, N. Król Sasi obdarzył Cesarstwo Rosyjskiego Wicekanclerza Hrabiego *Nesselrode*, i Królewsko-Polskiego ministra skarbu Xięcia *Lubeckiego*. Król. orderem domowym Korony.

T U R C Y A.

Smirna, d. 22 września.

(Journal de St. Petersburg.)

Już dni piętnaście, jakieśmy otrzymali przez statek austriacki wiadomość, o wyładowaniu wyprawy francuzkiej do Morei. W pierwszych dniach, biegały zatruwające pogłoski. Kilku próżniaków mieskich, powodowanych swoim występnyim przemysłem, chwyciło się tej okoliczności, celem podburzenia popółstwa, rozszedłszy się po kawiarniach, głosili, że wszyscy niewierni spiknęli się na obalenie islamizmu, i że wypada oburzyć się przeciwko nim. Szczęściem basza, dowiedziawszy się o tém, pochwycił winowayców, i wszystko do porządku wróciło.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 9 listopada.

(z Monitora Warszawskiego).

Okręt *Trident* i piętnaście statków przewozowych, przeznaczonych pod jego konwojem do Morei, wyszły d. 31 z. m. w Tulonie pod żagle.

WSPOMNIENIE O THAERZE.

(*Dokończenie*).

Był oprócz tego Thaer dobrym i troskliwym o dobro swojego kraju obywatelem, przywiązanym do Tronu i wiernym swójego Króla poddanym. Wysoki urząd, którym Monarcha jego zaszczycał, podawał mu zręczność obracania wielkich jego zdolności na pożytek kraju. Do rozmaitych a tak pożytecznych urzędzeń, tak stanu włościańskiego jak i w innych gałęziach gospodarstwa krajowego, które wielu krajom niemieckim, w oczach każdego oświeconego, tak wysoką jedyną zaletę. Bez wątpienia sławny Thaer, miał czynny i przeważny udział już przez pisma swoje, już przez obowiązek urzędu. Ważne jego pod tym względem przysługi, bez wątpienia teraz ani znane, późniejsze pióra wieczney przekazażą pamięci.

Ale co Thaera wynosi nad wszystkich innych, comu zjednało powszechną zaletę jenuiszu i twórcy nauki, to jest ten duch obserwacyi, którym był zawsze i statecznie ożywiany, ta trafność w sądzie o doświadczeniach i postrzeżeniach drugich. Dzieła jego są pełne dowodów tej nieporównanej zdolności. Styl jasny, zwięzły i poważny. Lubo pisał bardzo wiele, jednakże nie wszystkie pisma jego są drukiem ogłoszone. W czasie mojej bytności w Möglinie wykładał on niektóre części nauki z seksternow; nauka uprawy roli w rękopismie (*Theorie des Ackerbaues*), zawierała mnóstwo nowych myśli i wyobrażeń. Hodowla owiec, którey się z taką poświęcił gorliwością i zapalem, bez wątpienia wiele na tym zyskała, ale jeszcze jego pism oryginalnych w tym przedmiocie dotąd

drukiem ogłoszonych, nie widzimy. Zapewna jego następcy nie pozazdrozczą tej drogiey dla nas puścizny.

Gorliwość o postęp nauki, którą sobie za ulubiony obrat przedmiot, zajmowała wszystkie momenta jego życia. Nie przywiązywał się on do zszczególnych gałęzi, z uchybieniem dla drugich, ale we wszystkich równy czynił postęp: a jeżeli które więcej go zajmowały, to zapewna były to naypożyteczniejsze i naypotrzebniejsze. Jemu to winny kraje zagraniczne zaprowadzenie i upowszechnienie doskonalszych, od tróypółowego dotąd używanego, układów gospodarowania. Jemu winniśmy naukę uprawy rządowej w ogólności, i zaprowadzenie narzędzi oszczędzających robociznę; jemu upowszechnienie uprawy kartofli; jemu po większej części wydoskonalenie chowu owiec hiszpańskich. Upowszechnienie uprawy kartofli w wielu krajach ubogiej ziemi, wieluż to nieszczęśliwym łez nie otarło; głód i wszelkie za nim idące klęski pierzchnęły z ziemi, na którą ta dobroczynna roślina zaproszoną została; jey jednak uprawa nie mogła bytć tak powszechną aż do czasów Thaera, który, i jako fizyolog roślinny i jako praktyczny gospodarz, najlepiej, potrafił nauczyć sposobów chodzenia około tej rośliny. Chów owiec hiszpańskich, w późniejszych czasach, stał się obfitem źródłem dochodów niemieckich gospodarzy: sławny Thaer do posunięcia i tej gałęzi gospodarstwa, bardzo się wiele przyłożył.

Nie mniejszą, ten niepospolity człowiek, okazywał gorliwość w nauczaniu młodzieży, chcącej z jego nauki korzystać, nie muięcy w podawaniu swoich rad i uwag gospodarzom praktycznym żądającym jego światła. Nie przestawał on na wykładaniu lekcyi, w których się najjaśniej i naydóbitniej tłumaczył: ale chcąc uczniów bardziej zbliżyć do siebie, miewał z nimi w oznaczonych godzinach tak nazwane *konferencye*, w czasie których wolno było każdemu, podawać mu do rozwiązania rozmaitego rodzaju wątpliwości. Każdy obowiązany był opowiadać jaki jest sposób gospodarowania w jego kraju, z opisaniem szczegółowem miejscowych okoliczności, jakoto: klimatu i t. p. Thaer, robił w tej mierze swoje uwagi i tym sposobem, było nie jako punkt środkowy, byłoto nie wyczerpane źródło praktyczney nauki.

Słowem z jakiegokolwiek bądź strony zechcemy uważać Thaera, był on *wielkim* w całym znaczeniu tego wyrazu. Słaby głos piszącego, więcej wdzięcznością ucznia powodowany, nie jest w stanie wyrazić tego blasku światła, którym jenuiszu wielkiego mistrza jaśniej; granice wreszcie tego lekkiego wspomnienia rozszerzyć się więcej nie pozwalają. Powszechna ta wdzięczność, ze wszystkich zakątów Europy za życia mu jeszcze okazywana, ten głos jednomyślny Panujących, wyświadcający mu zadowolenie, czyliż nie okazują w nim tej wyższości? Wielki mężu! Europa jest dla ciebie grobem, a na nim dzieła twoje, trwałszym nad śpiże, na zawsze pozostaną pomnikiem.

M. O.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 21 Listopada v. s. 1828 roku.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowej Expedycji ogłasza się, iż dla niezwrócenia pożyczonego w Wileńskiej Magistraturze Powszechnej Opieki kapitału przez Sędzię tutejszego Ziem. Sądu Stanisława Drzewickiego na ewikcyą 30 włościńskich płci męskiej dusz majątku jego Ciechanowiszek, położonego w Wileńskim powiecie, oddano przez tę Magistraturę ten majątek na publiczną sprzedaż we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach obu stolic ogłoszenia, do czego osobno w gazetach będą uprzednio terminy. Na skutek czego życzący kupić majątek Ciechanowiszki obywatela Drzewickiego uwiadomają się o wyżey pomienioném postanowieniu Wileńskiej Magistratury Powszechnej Opieki. Dnia 17 listopada 1828 r.
Sowietnik O. Anderson.
Sekretarz Sokołowski.
Naczelnik Stoła Konarzewski.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Wileńskiej gubernii w Kowieńskim Pcie za nieokazanie paszportu, zbiegły włościćianin Iwan Alexiejew Rybakow, odpowiadający na examine, iż jest poddanym Witebskiej gubernii Łucyńskiego Ptu ze wsi Cesceczka, należący do obywatela Waldena, gdzie i w rewiży zapisany, z kąd lat temu 10 oddaliwszy się, przebywał w Kowieńskim Pcie w majątku Zeimach obywatela Hrabiego Kossakowskiego, pod imieniem Iwana Terentjewa Gusięwa, do czasu wzięcia pod straż, dla nieprzedstawienia o stanie swoim najmniejszych dowodów na mocy ukazow Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 r. 15 oktobra 1817 i 31 lipca 1824, i Naywyżey potwierdzoney 22 marca tego roku Opinii Rady Państwa, rezolucyą tego Rządu 1go przeszłego zebra zapadła, uznany za włóczęgę i odesłany do Tobolskiej Magistratury o zsyłkowych, dla osiedlenia w Syberyi, oczem uwiadomiją się właściciel albo gromada, do której ten włóczęga należy. Przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatey starey, nosa podługowatego w prawą stronę skrzywionego, oczu błękitnych, włosów na głowie światłobląd, na wąsach światłych, brodę goli, wyznania staroobradzkiego, od urodzenia lat 45.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Powyczyk Wincenty Kwiatkowski.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Wileńskiej gubernii w Braśławskim Pcie za nieokazanie paszportu, niewiadomego stanu człowiek Afanasiy Romanow Kozłow, powiadający na examine, iż od małych lat do czasu teraźniejszego przebywał w Inflanckiej gubernii w powiatowym mieście Byrlanach, w odległości od miasta Rygi na 25 wiorst u obywatela Trofima Sielezniewa, należy zaś do obywatela Szpakowicza żyjącego w mieście Wilnie, lecz po uczynionym isku przez Wileńską miejską Policją, gdy takowe powiadanie tego Kozłowa okazało się fałszywym, na mocy ukazow Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 r. 15 oktobra 1817 i 31 lipca 1824, i Naywyżey potwierdzoney 22 marca tegoż roku Opinii Rady Państwa, rezolucyą tego Rządu 6 lipca tego 1823 r. zapadła, uznany za włóczęgę i odesłany na mo-

cy zalecenia P. Zarządzającego Ministeryum Wewnętrznych Spraw do Rygi do aresztantskiej roty do robot w fortocy; oczem uwiadomiją się właściciel albo gromada do której ten włóczęga może należeć. Przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy okrągłej, pełney, nosa miernego, oczu światło-szarych, włosów na głowie ciemnobład, wąsy i broda jeszcze niezarośły, na lewey nodze z wierzchu stopy znak od uderzenia konia, od urodzenia lat 25, religii Grekossyyskiej.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Powyczyk Wincenty Kwiatkowski.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Wileńskiej gubernii w Upickim Pcie za nieokazanie paszportu, niewiadomego stanu człowiek Józef Piotra syn Jankowski, powiadający na examine, iż gdzie się rodził i do kogo należy niewie, ponieważ od samych małych lat z rodzicami swoimi, a po ich śmierci, z drugimi ubogimi chodził po żebraniu, naostatek odstawszy od nich chciał dostać gdzie miejsce, lecz że nie miał żadnych dowodów, od nikogo nie był przyjęty, zatem wzięty pod straż; na mocy ukazow Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 r. 15 oktobra 1817 i 31 lipca 1824, i Naywyżey potwierdzoney 22 marca tego roku Opinii Rady Państwa, rezolucyą tego Rządu 9 przeszłego augusta zapadła, uznany za włóczęgę i odesłany na mocy zalecenia Pana Zarządzającego Ministeryum Wewnętrznych Spraw do Rygi do aresztantskiej roty do robot w fortocy; oczem uwiadomiją się właściciel albo gromada do której ten włóczęga może należeć. Przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 3½ wiersz., twarzy małej ospowatey, ze pstrociną, na łbie znak od uderzenia kamieniem, nosa małego, oczu ciemno-szarych, włosów na głowie ciemnobład, wąsy i brodę goli; religii Rzymsko-Katolickiej, od urodzenia 22 lata.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Powyczyk Wincenty Kwiatkowski.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Wileńskiej gubernii w Oszmianskim Pcie za nieokazanie paszportu, bezdowodny człowiek Michał Józefa syn Wierzbicki, powiadający na examine, iż pochodzi ze szlachty, rodził się w Wileńskim Pcie turgielskiej parafii, we własnym oycu folwarku Pomereczu i chrzczony w turgielskim kościele, potem oyciec jego przedawszy ten folwark szlachcicowi, którego nazwiska nie pamięta, oddał do klasztoru Dzieciątka Jezus w mieście Wilnie, a sam zajmował się różnemi robotami, po śmierci zaś oycy, powiadający oddaliwszy się z klasztoru, włoczył się po różnych miejscach, zajmował się służbą, do czasu wzięciu jego pod straż; po zrobionym przez Oszmiański i Wileński Niższe Ziem. Sądy isku, gdy takowe powiadanie tego Wierzbickiego okazało się fałszywym; na mocy ukazow Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 r. 15 oktobra 1817 i 31 lipca 1824 i Naywyżey potwierdzoney 22 marca tego roku Opinii Rady

Państwa, Rezolucyą tegoż Rządu z 28 przeszłego czerwca zapadłą, uznany za włościanę i odesłany na mocy zalecenia Pana Zarządzającego Ministerium Wewnętrznych Spraw do Rygi do arszentarskiej roty do robot w fortecy; oczem uwiadamiają się właściciel albo gromada do której ten włościanę może należeć. Przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 8 wiersz., twarzy małopodługowatej, nos. miernego, oczu ciemnosinich, włosów na głowie ciemnobłąd, na wąsach wyśiadają ciemne, broda nie zarosła, od urodzenia lat 23, religii Rzymsko-Katolickiej.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Powytczyk Wincenty Kwiatkowski.

1. NIKOŁAY I IMPERATOR Samowładny Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym debitorom massy zesłego Józefa Korbutha b. Marszałka ptu Nowogr. i Kawalera, jako to: Ludwikowi Radziwiłłowi Ordynatowi Kleckiemu, o sumnę zastawną w ilości czer. zł. 10,000 na Krasnym stawie i Ceprze, i 60,000 górą zł. obligami, rewersami, i rachunkami ubezpieczone, Stanisławowi Graffowi Judyckiemu o kapitał wyrokami Ziem. Miń. i Depart., zrekognoskowany, a z procentami do 160,000 zł. wynoszący, Adamowi Graffowi Güntherowi b. Prez. Miń. Gł. Sądu i Dep. i Kaw. o sumnę kapitalną rub. sr. 2,000 z procentami, z testamentu zesłej jego matki należną,

z Wołodkowiczów Obuchowiczowej Sędzinie Mozyrskiej, i successorom zesłego Jana Wołodkowicza Jenerała woysk fran., o sumnę kapitalną czer. zł. 700 z procentami zalegającemi, Gasprowi Iwaszkiewiczowi Kapitanowi woysk Pol., o sumnę czer. zł. 400 i rub. sr. 100 z zaległym procentem, Karolinie b. Górskiej, a dopięro Grądzkiej, Komissionierowej o sumnę kapitalną czer. zł. 400 i zaległe procenta, successorowi Marcina Cholewińskiego o kapitał zł. 1584 i zaległe procenta, Gustawowi Igielsztromowi Jenerał-Majorowi woysk Ross. o sumnę kapitalną rub. sr. 500, Ignacemu Drużyłowskiemu Półk. o sumnę kapitalną zł. 3,000 z procentami, Konstantemu Michałowskiemu o zł. 423 z procentami, Andrzejowi i Zofii Kuzanowskim, lub ich successorom o czer. zł. 109 z procentami, Antoniemu Nowosielskiemu b. K. o czer. zł. 160 z procentem, Franciszkowi Latkowskiemu o czer. zł. 500 z procentem, Piotrowi Kleczkowskiemu o czer. zł. 300 z procentem, Ignacemu Korbuthowi Porucz. woysk Pol. o zł. 3,000 z procentami, Mejerowi Kap. o czer. zł. 120 z procentem, Hemplowi Sowiet. o czer. zł. 100 z procentami, Benedyktowi Pawłowskiemu Adwokatowi subseliow Grodzień. przywłaszczającemu fundusz po zesłym Jenerale Wołodkowiczu, tudzież dalszym debit. obowiązanym do usatysfakcyonowania swych obligow, inscripcyow i różnego gatunku opisow, zawinienie do funduszu zesłego Józefa Korbutha wykazujących; udzielnie zaś wierzycielom, tegoż zesłego Marszałka Korbutha, Janowi Łapinkiewiczowi Radcy Dworu, Teressie Cimochońskiej z Zawiszow Mogilnickiej, Maciejowi Zwierawiczowi, Antoniemu Mackiewiczowi Sędz. Gran. Nowogr., Franciszce z Wołodkowiczow Strawińskiej, Staroś. Sąd. Słonim., Janowi Pawłowskiemu, Jakubowi Niezabytow-

skiemu Półk. woysk Pol., Janowi Bohdanowiczowi Sędz. Grodz. Nowogr., Janowi Bukrabie, Antoniemu Petrykowskiemu Adw. Wileń.

Majewskiej Rotm., Samuelowi Aniszewskiemu Sędz. Gran. Słuck., Marcjanie Wołczeckiej, Józefowi i jego braciom Buthakom, Wincentemu Beresiewiczowi, Baranowskiemu, Bogumille Baranowiczowej secundo woto Rotm. Piaseckiej, Tuhanowskiej de domo Ówsianey b. P. Johankowskim Rotm., Wincentemu Magnuszewskiemu Sędz. Gran. Nowogr., Dobroczynności Nowogr., Elźbiecie Bertholet, Tadeuszowi Haciskiemu, Antoniemu Lisowskiemu Deputatowi, Waleryanowi Gadaczewskiemu Sędz. Gran. Nowogr. za przelewem Star. Abela, tradycyjnemu Mtsći Horodzieja possesorowi, XX. Bernardynom Nieświzkim, Prowincyałowi XX. Bazyliańow, działającemu w interessach ich klasztorow, tudzież successorom zesłego Marsz. Korbutha jako to: Michałowi Korbuthowi Podkom. Nowogr. dzierżącemu wydzielony od oycy majątek Domaszewicze zowiący się, a Zofii z Sliżniow Korbuthowej żonie Michała Korbutha, uścielającej do tegoż majątku za zapisami mężowskiemi pretensorstwo bratu i bratowej, Maryi z Korbuthow Butkiewiczowej Kap. woysk Ros., Zofii z Korbuthow Rewieńskiej, z dokładem jey męża, i Józefie z Korbuthow Woynilowiczowej Podk. Nowogr., Dominikowi Korbuthowi pełnoletniemu, a Adamowi i Karolinie nieletnim braciom i siostram Korbuthom, tudzież ich opiekunom, Janowi Woynilowiczowi Podkom. Słuc., Adamowi Graffowi Güntherowi b. Prezydentowi, i Janowi Sliżniowi Chor. Nowogr. do usprawiedliwienia sched i posagow, przez oycy dla nich wyznaczonych, tudzież dalszym kredytorom i pretensorom zesłego Marsz. Korbutha, pozew przed Sąd Gł. Minski 2go Depart., z powodztwa Ur. Korneliusza Korbutha Chor. ptu Słuc., mieniąc i odwołując się do oświadczenia przez żałgo w roku terażniejszym marca 16 dnia przed Aktami Nowogr. zapisanego i dalszych dowodow w czasie sprawy złożyć się mających, szczególnie zaś oto: zesły Józef Korbuth Marszałek Nowogr. oyciec żałgo dziedzicząc majątki ziemne Rudawkę i Użankę natury dóbr Pojezuickich, a Horodziey i Domaszewicze w pcie Nowogr., Folwark Otmyt w pcie Mińskim, i Futorow w pcie Ihumeń. położone, dziedziczne, tudzież mając w aktualney zastawney possesyi dwa folwarki, jako to: Cepra i Krasnystaw za sumnę czer. zł. 10,000 w pcie Słuckim położone; będąc właścicielem kapitałow, szczegółowie pierwiej opisanych, uważał aż nadto dostatecznymi też kapitały, nie tylko do zaspokojenia onorow, ale nadto, do wypasażenia córek, i do udzielenia części tychże kapitałow synom, i dla tego pod swym życiem majątność Domaszewicze przez formalną tranzakcyą, ustąpił na schedę obżał. Michałowi Korbuthowi swemu synowi a bratu żałgo drugi majątek Ostrowczyce małe, zastawny w summie zł. 60,000 przeznaczył obżałney Butkiewiczowej, czując się zaś zbliżonym do ukończenia dni życia na ostateczney testamentowej dyspozycyi w r. 1825 apryla 20 zdziałaney, i do akt Nowogr. tegoż roku. 8bra 15 dniesioney, oznaczył dla synow starszych, w dobrach leżących schedy, a dla najmłodszego, w miarę szacunku tychże sched sumnę zł. 160,000, i dla córek dwóch w panieńskim sta-

pozostałych po zł. 60,000, obligując naznaczo-
nych przez siebie opiekunów, aby funduszem
sumownym, po odzyskaniu enego od debitorów,
onera ufatwionemi zostały, i wydział dla syna
Adama, oraz posagi dla córek, Zoffii i Karoli-
ny były zaspokojone. Po zeyściu oycy żałego wy-
znaczeni opiekunowie, rozporządzenie testatora
nie skutecznie żądając upełnomocnili żałego do dzia-
łania w ogólnych interessach; jakoż on nieszczę-
dlił trndow, starań, i kosztu, nawet z ruiną wła-
snego funduszu, aby zadosyć uczynić woli oycy
na testamentie skreśloney, lecz gdy debitorowie
obżalni w opłacie kapitałów, uczynili zamitę-
żenie, intraty zaś z dóbr leżących, z powodu
powszechney, na grosz gotowy karystyi niewy-
starczyły na zadowolenie kredytorów, którzy ka-
pitałów pozyskać postanowiwszy, napoczęli prze-
prowadzać konwikcyę, aby za przewodnictwem
onych, zajmować mogli ziemne majątki; przez
sposób jakowy gdy zmienił się stan interesow, bo
przez napoczęte processa zmnażać się zaczęła
massa onerow w samych wydatkach, a exeku-
cya dekretow zagrażała odjęciem majątku ziem-
nego na zysk niektórych tylko wierzycieli, przez
co pozostały w niemożności żałego działać o po-
zyskanie summownych funduszw, które stan-
wiły szerególny obiekt do zaspojenia onerow,
to więc wskazało potrzebę, jednoczasowey, ze
wszystkimi pretensorami, do massy funduszw
oycy żał. i z debitorami teyże massy rozprawy,
aby wierzyciele powiną satysfakcyą odziedzili,
a debitorowie doiscili restytucyą; na przedmiot
jakowy zapisanem zostało przez żał. w aktach
Ziem. Nowogr. datą wyżej nadmienione, o
świadczenie, kiedy wszakże niektórzy z obżal.
wierzycieli natym z konieczności wywiązującym
się usatysfakcyonowaniu, zaprzestać nieżycząc, do-
bra ziemne za przeprowadzonemi konwikcyami
zajęli, a inni jako to: Maguszewscy, Tuhanowska,
Bułhakowie, równaż koleją kwietować swe na-
leżności oświadczyli się, dalsi zaś pretensoro-
wie zapretendowali uskutecznienia exdywizyi,
przez wyniesione zapozwy; żały przeto, tak na
cel usatysfakcyonowania wierzycieli, jako też do
ukończenia, z rodzeństwem majątku tyczących się
stosunkow, mając wskazane w testamentowey dy-
spozycyi swego oycy prawidła, i fundusze, tych-
że oraz funduszw oświadczywszy wieczystą
exdywizyą, gdy dostrzega, że obżalni bracia ży-
czycie się udalić od jednoczasowey, ze wszystkie-
mi pretensorami rozprawy, która następować po-
winna, dla koniecznego wierzycieli zaspokojen-
ia, sam zaś ze schedy własney, i ze schedy
nieletniemu bratu Adamowi oznaczoney od-
powiadać, przez wzgląd na prawo i słusność
nie widzi się obowiązany, dla tego uważył za
niezbędną konieczność dopomnienia się remissy na
Sąd Exdywizorski, a jako większość dóbr dzie-
dzicznych zeszłego Marsz. Korbuta w Mińskiej
Gub., w ptach Miń. i Ihum. ma położenie, i w
teyże Gubernii w Słuckim leżą zastawne dobra
Cepra i Krasnystaw, w Grodzień. zaś Gubernii
sam tylko folwark Horodziey, jest sytuowanym,
bo Młtści Domaszewicz obżalny Michał Kor-
buth mianuje siebie aktorem, a dobra Rudaw-
ka, Huzanka, jako Pojezuickie niemogą bydź
obiektem na odpowiedź wierzycielom, dla tego
żały z racyi położenia dóbr w dwóch Guber.
i kilku ptach, zgodnie z przepisem prawa pozy-
wa obżal. przez Sąd Gł. Miński zakładając

prośby, po zatwierdzeniu wszystkich dowodow
i odwodow, rzecz żał. zjasniających, o uwolnie-
nie od poszukiwań kredytorskich schedy żał.
przez oycy naznaczoney, a o udeterminowanie
exdywizyi, na same tylko summowne fundusze,
jako liczbę onerow przewyższające. gdy zaś Są-
dowi nie będzie się zdawać, zadosyć uczynić
tey proźbie, w ówczas nie tylko schedę żał.
przycależną, ale i wszystkie inne braciom i sie-
strom żał. powydzielane na przedmiot zadowol-
nienia kredytorow wskazać, determinując wie-
czystą onych exdywizyą, urzędnikow dla zło-
żenia exdywizor. Sądu dwóch z Gub. Mińskiej
naznaczyć, o wydelegowanie zaś trzeciego z Gub.
Grodzień., uczynić rozporządzenie, i tymże U-
rzędnikom, prawem naznaczone salarye za od-
bycie aktu exdywizyi ubezpieczyć; wyznaczone-
mu exdywizor. Sąd. nadać władzę, aby zebra-
wszy się do którego bądź fundum dóbr dziedzic-
nych pierwo wymienionych, po ufatwieniu w
pierwszym terminie inwentacyi funduszw po
zeszłym Korbutcie Marsz. pozostałych, które na
satysfakcyą wierzycielom przeznaczone bydź mo-
gą, i po udeterminowaniu komportacyi, oraz
wymiaru dóbr, jak równie po udeterminowaniu
potrzebnego żał. sumptu, rychły termin dla
ukończenia dzieła exdywizyi przeznaczył, za
powtórny zaś do tegoż fundum zjazdem, aby
skompletowawszy ogólne ziemne i summowne
fundusze zreknoskował na debitorach, podług
przyniesić się mających likwidacyow należności,
i z tych oznaczył dla wierzycieli schedy, a na
przypadek niezadowolenia wierzycieli summo-
wnym, zreknoskować się na debitorach ma-
jącym funduszem, o przyporuczenie temuż Ex-
dywizorskiemu Sądowi, aby zaopiniowawszy
jakie mianowicie dobra bydź powinny obiektem
na odpowiedź dla wierzycieli z tychże dóbr każ-
demu, za zapisami tylko prawnymi, ani żadney
objekcyi podług ustaw krajowych podlegać nie-
mogącemi, wskazał przez wieczyste lokaty sa-
tysfakcyą, ze skutku czego, jeśliby która bądź
scheda dla synow zeszłego Marszałka Korbuta
oznaczona, podlegała uszczupleniu, w takim ra-
zie, aby za przewodnictwem testamentu tegoż
zeszłego Marszałka, uczynił Sąd Exdywizorski
rozporządzenie, dla wyrównania sched między
tymże Rodzeństwem, o zastrzeżenie żał. temu
wolności przypozwania do Exdywizorskiego Są-
du, osob, odpowiadać do massy kredalney obo-
wiązanych; z wolnością poprawienia się na tey
żałobie, lub inney wyniesienia.

Wolno drukować. Wilno d. 29 paździer.
1828 r. A. Powstański Pr. Kom. Cen. Wileń.
Radca Kol. i Kawaler.

1 Józef Kozakowski Podkomorzy Ptu Wilt.
Bieganski Podkomorzy Ptu Brastaw., Alojzy Ma-
lecki Sędzia Ziem. Ptu Wileń., Leonard Żyliński
Sędzia Ziem. Ptu Troc., Ignacy Houwalt Sędzia
Grodzki Ptu Wileń. Oznajmujemy tym naszym
obwieszczym listem, iż stosownie do Remissy Sądu
Gł. Litewsko-Wileńskiego 2go Ciągłego Depart.
w r. 1828 mca junii 18 d. zapadtey, a Sąd Kon-
kursowy na usatysfakcyonowanie wierzycieli Sta-
nistawa Prezydenta Grodz. Ptu Upits., Wincen-
tego Marszałka Ptu Rosień. Białtozorow, i suk-
cessorow Kazimierza Białtozora strażnika, oraz
dla zatatwienia zachodzących między rodzeństwem
tychże Białtozorow wypisanych na Remissie spa-

row, przeznaczając. My Urządzący w komplecie złożonym z trzech pod Prezydencją jednego z Podkomorzych, że za niedziel 4 od daty podania niniejszego obwieszczenia do majątku Rozalina w Pcie Upits. położonego zjedziemy, interessowanym stronom daje się wiedzieć.

Roku 1828 mca gbra 7 dnia. Woźny świadczę iż kopie tego obwieszczenia zgodne z autentycznym od JWW. i WW. Józefa Kozakowskiego Witkomierskiego, Bieganskiego Brastawskiego Podkomorzych, Alojzego Maleckiego Ziemskiego Wileńskiego, Leonarda Żylińskiego Ziem. Trockiego, Ignacego Houwalta Grodz. Wileń. Sędziow. Oczewisto w ręce JWW. i WW. Stanisławowi i Ewie z Chlewiskich Białtozorum Prezydentom Grodz. Pttu Upits. w Rozalinie, Wincentemu Białtozorowi Marszałkowi Pttu Rosień. w Tyrkszlanach, sukcesorom Kazimierza Białtozora Strażnika, w majątku Pojeziorach, Antoniemu Chrapowickiemu Półkownikowi Woysk Pols. i Prezydentowi Sądu Głł. w Kawkach, Piotrowi Drówanowskiemu Sędziemu Granicz. Pttu Upits. w Medyniszkach podatem, dla wiadomości zaś interessowanych osób, kopią do drzwi sądowych w mieście Poniewiezu przybitem, o zjeździe do majątku Rozalina konkursowego Sądu za niedziel cztery zawiadomilem i dla ogłoszenia niniejszego obwieszczenia wszystkim, takowe do Gazety Kuryera Litewskiego zamiesciłem. Xawery Budziewicz W. P. U.

1828 miesiąca gbra 9 dnia. Przed Aktami Grodzkiemi Pttu Upits. stawając Woźny relacją tego obwieszczenia urzędowie zezrał, świadczę. Grodzki Pttu Upits. Regent Piotr Mickiewicz.

1 Niżej podpisany kupiec 3ciej gildyi i obywatel miasta Poniewieza, ma honor uwiadomić Prześwietną Publiczność, że się znajduje u mnie maszyna do dekatyzowania sukna, kazimierku, czerkasu, draps de dames i innych materyi wełnianych; tym sposobem nadaje się dla sukna lub materyi wełnianej nowa miękkość, ulepsza się dobroć jego, upiększa kolor, ochrania od pyłu, nadaje glans do ostatka nie ginący, i nie zostawuje żadnego znaku zafamania, życzący zatem mieć dekatyzowane sukno lub inną materyą, raczy się zgłosić do mnie, którym za cenę pomierną poświęcę moje usługi, a nieszczydząc pracy, przekonam o doskonałości zaleconey maszyny. 1828 roku gbra 15 dnia.

Icek Ginesesowicz Bernatowski kupiec 3 gildyi.
Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

1 Niżej podpisany, przybyły do miasta tu-teyszego Artysta sztuk pięknych, ma zaszczyt zawiadomić Prześwietną Publiczność: iż z pochwałą w stolicach Imperyi Francyi, Niemiec i Włoch okazywane PANORAMA PARYŻA w tém mieście wystawione będzie; polecając się wysokim względem, pochlebia sobie, iż Szanowna Publiczność, łaskawą swą bytnością Panorama to zaszczycić raczy.

W. Parton.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszem ogłasza się, iż na sprzedaż, oddanego tej Magistraturze na ewikcyą, za ominieniem terminu, murowanego domu Rady Kallegialnego Samsona Janowskiego, w 3ciej Części miasta Kamieńca położonego, ocenionego w niepalnych materyałach 28,488 rub. 50 kop. ass. i miedzią, dla uzyskania długi, tej Magistraturze należnego, wynoszącego oprócz procentow 1600 rub. sr., naznaczono dla targow

terminy: iszy 4, 2gi 6 i 3ci ostateczny 8 lutego następującego 1829 r., życzący kupić ten dom zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni na 11stę godzinę zrana, i widzieć w niej przedającego się domu inwentarz i warunki. Sekretarz Czarnucki.

2 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszem ogłasza się, iż na sprzedaż oddanych tej Magistraturze na ewikcyą, za ominieniem terminu, 3ch murowanych domow Kamienieckiego 3ciej gildyi kupca Morszka Jankielowicza Limonczyka, w mieście Kamieńcu położonych, ocenionych w niepalnych materyałach 49,872 r. ass. i miedzią, dla uzyskania długi (tey Magistraturze należnego, wynoszącego oprócz procentow 100 czer. zł., 2112 rub. 67 $\frac{1}{2}$ kop. sr. i 1737 rub. 85 kop. ass. i miedzią, naznaczono dla targow terminy: iszy 4, 2gi 6 i 3ci ostateczny 8 lutego następującego 1829 roku; życzący kupić te domy zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni na 11stą godzinę zrana i widzieć w niej przedających się domow inwentarz i warunki.

Sekretarz Czarnucki.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu murowany dom z ziemią Rady Kallegialnego Kossowicza, położony w m. Witebsku; do czego terminy do targow naznaczono 1829 roku lutego 26, 28 i marca 2. Buchhalter Taranczuk.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu murowany dwupiętrowy dom z ziemią, Witebskiego obywatela Afroima Ryszkiewicza, położony w m. Witebsku; do czego terminy do targow naznaczono 1829 roku lutego 26, 28 i marca 2. Buchhalter Taranczuk.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu murowany dwupiętrowy dom z ziemią, Witebskiego obywatela Mowszy Wency, położony w m. Witebsku; do czego terminy do targow naznaczono 1829 roku lutego 26, 28 i marca 2. Buchhalter Taranczuk.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu drewniany na murowanym fundamencie dom z ziemią, Witebskiego obywatela Josiela Szałyty, położony w m. Witebsku; do czego terminy do targow naznaczono 1829 roku lutego 26, 28 i marca 2. Buchhalter Taranczuk.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominiony w terminie dług przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu nieruchomy majątek Witebskiego powiatu obywatela Felixa Chrystoforowicza Ciechanowieckiego, we wsiach: Choteniakach 15, Wystawkach 14, Summach 8 i Zabarniwie 6, w ogóle 43 dusz płci męskiej, z ziemią do nich należącą i wszelkiem zabudowaniem. O terminach do targow ogłoszono będzie osobno. Buchhalter Taranczuk.

Wilno dnia 21 Listopada o. s. 1828 roku.

2 Szawelski Ekonomiczny Komitet dróg Komunikacyi wzywa życzących podjąć się dostawy, dla robot Windawskiej Wodney Komunikacyi w następnym 1829 roku różnego rodzaju materyałów i instrumentów szczegółowie wymienionych w przyłączoney przy niniejszém Wiadomości; życzący zechcą przybydź na targi do tego Komitetu 28 i 29 listopada i 3 grudnia tego roku z pewnością, dostatecznemi ewikcyami; tych wszystkich materyałów, wyjąwszy zbyt wielkiej objętości, sadła i tym podobnych, będą okazane życzącym wzory; przy czém okazane będą i warunki na dostawę onych.

Wiadomość o materyałach i instrumentach różnego rodzaju dla robot Windawskiej Wodney Komunikacyi w 1829 roku potrzebnych.

Nazwanie materyałów	Liczba.	Waga.	
		pudy.	funty.
Żelaza sztabowego		6,600	
szynowego		65	
czworograniastego		87	
Gwoździ 6 diuimowych	64,000		
Jerszey (ершей) 7 diuimow	24,000		
Jednociosu (одношесу)	245,000		
Trójciosu (трошесу)	76,000		
Tyetesu (Тыешесу)	50,000		
Lin łotarnych (канату Лошарнаго)		235	
— tekielnych		135	
— blokowych		20	
Powrozow Komecznych (комечныхъ)		165	
Sadła		132	20
Holbantow czugunnych, każdego po 18 pudow	60	1080	
Donkratow czugunnych (донкратовъ)	67		
Dub miedzianych	60		
Przetakow miakich	10		
Żelaznych zawias do drzwi par	42		
— — do okien	84		
— zaszczepek do drzwi	14		
— — do okien	42		
Zamkow do drzwi	28		
Żelaznych drzwiczek kominowych	14		
Zastonek	14		
Wuszek czugunnych	14		
Pakut pudow		105	
Tafel szkła półbiałego długości i szerokości 5 wiersz.	2,688		
Tacek do wożenia ziemi	450		
Kołek do tacek czugunnych z hećnikami (болнами)	950		
Żelaznych łopat	2,700		
Miechow kowalskich	6		
Kowadeł	6		
Młotow kowalskich 20 funt.	12		
Ręcznych młotow	12		
Nasiekow (насековъ)	7		
Zębideł (зубиль)	7		
Bridkow (бридковъ)	14		
Kleszczow czugunnych różnego gatunku	28		
Bruskow	7		
Napilnikow 18 diuim.	7		
— — 14	7		
Szrubstakow średnich	7		
Desek (виншовальныхъ съ мячиками и дисцами) wielkich	7		
— — — — — małych	7		
Toczydeł średnicy 1½ arsz.	7		
Pił ręcznych 1½	17		
Toporow	150		
Swidrow ¾ diuima	50		
— ciesielskich	50		
Dłót ciesielskich	34		
Pomp drewnianych	8		
Fartuchow skurzaných	7		
Koczerh	7		
Rogoż	7		
Wag z girami różnego ciężaru na 15 pudow	1400		
Stali (моранки)	7		
Ołowiu		1	
		2,730	

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących podjąć się dostawy i dostarczenia do robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi w następującym 1829 roku lesnych materyałów i innych potrzeb wymienionych w przyłączonej przy niniejszemu Wiadomości; życzący zechcą przybyć do tego Komitetu do targow mających się odbyć 28, 29 listopada i 3 grudnia tego roku z przetargiem we 24 godzin, z pewnemi, dostatecznemi i żadney wątpliwości niepodlegającemi ewikcyami; przy czem ma być okazana Wiadomość ile mianowicie oddzielono ze skarbowych lasow, jakie drzewo i warunki na dostawę i na dostarczenie onego.

Wiadomość o lesnych materyałach potrzebnych, dla dostawy i dostarczenia w następującym 1829 roku do robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi, razem z innymi potrzebami.

Nazwanie materyałów.		Ilość.
Bierwion sosnowych.		
Długości 5 sążni grubości 7 wierszkow		319
— 5 — — 8 —		35
— 5 — — 6 —		24
— 4½ — — 8 —		29
— 4½ — — 7 —		277
— 4 — — 8 —		34
— 4 — — 7 —		461
— 4 — — 6 —		533
— 4 — — 5 —		53
— 3½ — — 8 —		6
— 3½ — — 7 —		4
— 3 — — 8 —		230
— 3 — — 7 —		551
— 3 — — 6 —		36
— 3 — — 5 —		284
— 2½ — — 8 —		368
— 2½ — — 7 —		345
— 2½ — — 6 —		23
— 2 — — 7 —		52
— 2 — — 6 —		1024
— 2 — — 5 —		36
Desek sosnowych.		
Długości 4 sąż. grubości 3 szer. 10 diuim:		361
— 4½ — — 2½ —		740
— 4 — — 2½ —		6,897
— 4 — — 2 —		1610
— 3 — — 3 —		1252
— 3 — — 2½ —		168
— 3 — — 2 —		505
— 3 — — 1 —		3,200
— 2½ — — 4 —		1120
— 2½ — — 2½ —		1020
— 2 — — 4 —		1627
Bierwion jodłowych.		
Długości 3 sążni grubości 5 wierszkow.		1,000
Desek jodłowych.		
— 3 sążni grubości 2 diuim.		4,000
Bierwion dębowych.		
Długości 3 sążni grubości 12 wierszkow.		120
— 3 — — 10 —		196
— 3 — — 8 —		234
— 2½ — — 18 —		64
— 2½ — — 9 —		8
— 1½ — — 10 —		232
— 1½ — — 7 —		302
Desek dębowych.		
Długości 2 sążni grubości 3 diuim. szer. 10.		960
— 1½ — — 2½ —		60
Zerdzi jodłowych.		
Długości 3 sążni grubości 2½ wierszkow.		3000
Drew kubicznych sążeń		1250
Mchu kubicznych sążeń		290
Węgli czwarti		7640
Smoly pudow		2050

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących podjąć się dostawy w następującym 1829 r. do robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi kowalow w jednodniowej proporcji 5925 ludzi, i maystrow do wypalania wapna 3900 ludzi; życzący zechcą przybyć do targow do tego Komitetu 28 i 29 listopada i 3 grudnia tego roku z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, przyczem będą objawione warunki na pomienioną dostawę.

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących do targow w tym Komitecie naznaczonych 28 i 29 listopada i 3 grudnia na podjęcie się dostawy do robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi w następującym 1829 roku mularzow w ogóle podług jednodniowej proporcji 33,785 ½ ludzi, życzący zechcą na naznaczone dni przybyć z pewnemi i dostatecznemi i żadney wątpliwości niepodlegającemi ewikcyami, przyczem okazane będą warunki.

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących do targow dla robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi w następującym 1829 r. cieśli, w ogóle podług jednodniowej proporcji 29,875 ludzi, życzący zechcą przybyć do targow do tego Komitetu 28 i 29 listopada i 3 grudnia z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, przyczem okazane będą warunki na dostawę takich cieśli.

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących do targow w tym Komitecie odbywać się mających 28 i 29 listopada i 3 grudnia tego roku, na dostawę w następującym 1829 r. dla robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi prostych robotników (чернорабочихъ), w ogóle podług jednodniowej proporcji 113,457 ½ ludzi, życzący zechcą przybyć do targow na naznaczone dni z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, przyczem okazane będą warunki na takową dostawę.

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących do targow na 10, 11 i 12 grudnia dla podjęcia się wyrobienia do 2,370,000 sztuk cegły żelazniarskiej, potrzebney w następującym 1829 roku do robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi na rachunek nieakuratnych podradczyków Dyneburskiego Ściey gildy kupieckiego syna Nikity Aleksiejewa Kazadajewa i Ryzkiego Ściey gildy kupca Aleksieja Terentjewa Artemjewa, życzący zechcą przybyć na wyżej pomienione dni z pewnemi ewikcyami, przyczem objawione będą warunki, na jakich oddane będzie pomienione wyrobienie cegły.

2. Szawelski Ekonomiczny Komitet Dróg
Kommunikacyi niniejszemu wzywa życzących do targow podjęcia się pomalowania w IV Dyrekcyi robot Windawskiej Wodney Kommunikacyi, latem następującego 1829 r., 10 Karaulnych domow i 10 dachow składow na materyały, ze wszelkimi materyałami podejmującego się; życzący zechcą przybyć do targow do tego Komitetu 28 i 29 listopada i 3 grudnia, z pewnemi ewikcyami, przyczem będą okazane warunki.

Wilno dnia 21 Listopada r. s. 1828 Roku.

z Poprawą omyłki.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla uzyskania niedoimki Skarbowych podatkow na Antokolskim żydowskim Przykahalku z uprzednich lat nagromadzoney, z przyczyny nadużycia przez byłych starszyn tego Przykahalku; Rząd niniejszy oddaje na publiczną sprzedaż domy oszkwestrowane tych kahalnych, położone na Antokolskiem Miasta Wilna przedmieściu, ocenione mianowicie: Chaima Mowszowicza 245 rub. 20 kop., Izraela Hendelowicza 162 rub. 85 kop., Leyzera Buzewicza 204 rub. 50 kop., Chany Szmałłowicza 181 r. 75 kop., Wulfa Hirszowicza 287 rub. Josiela Hirszowicza 183 rub. 90 kopiejek, Jankiela Leybawicza 31 r. 80 kop., Dawida Mowszowicza 280 r. 60 k., i terazniejszego kahalnego Jankiela Leyzerowicza Antowliskiego 227 rub. 30 kop. assygn.; do czego naznaczono terminy: 1szy 28, 2gi 30 terazu. listopada, a 3ci ostateczny dnia 3 grudnia; zatém żyjący należęć do targow, zechcą przybydź na wyżej pomienione terminy do tego Rządu.

Dnia 12 Listopada 1828 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Powytęczyk Leoszkiewicz.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci: Piotr Morozow, Jan Pietrow, Jan Trofimow, Benedykt Ilusza, Antoni Malinowski, Jan Fiedorow, Symon Mickiewicz, Matensz i Andrzej bez nazwiska i żyd Icka Abramowicz, z których pierwszy dway chociaż powiadali że są Kafużskiej gubernii mieszczowskiemu Ptu, ze wsi Szczelkounowa Jenerał Majora Jesipowa dwornymi ludźmi, a Trofimow rodem tutejszey gubernii Mozyrskiego Ptu ze wsi Siedielnik obywatela Obuchowicza, lecz takowe ich opowiadania po zabraney wyprawce w istocie niepotwierdziły się; Ilusza włościaninem Mohilewskiej gubernii Sienńskiego Ptu, obywatela Majora Kamińskiego; Malinowski, Fiedorow, Mickiewicz, Matensz i Andrzej bez nazwiska miejsca urodzenia i stanu swojego niepamiętają, i żyd Icka Abramowicz, także miejsca urodzenia swego niepamięta i nigdzie w rewizyi nie zapisany. Na mocy Imiennego Ukazu 23 lutego 1823 roku, uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie, a pierwszy Morozow oddany do wojskowej służby, Przymioty pomienionych włóczęgow: Morozow wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągławey, ospowatey ciemney, nosa długiego, oczu karych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 29; Pietrow wzrostu 2 arsz 6½ wiersz. twarzy podługowatey pełney, oczu karych, włosów na głowie czarnych, od urodzenia lat 26; Trofimow wzrostu 2 arsz 5½ wiersz., twarzy okrągłey, czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemno-bład, od urodzenia lat 30; Ilusza wzrostu 2 arsz, 3 wiersz., twarzy okrągławey, nosa miernego, oczu karych, włosów ciemnobład, od urodzenia lat 27; Malinowski wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy podługowatey, nosa

długiego, oczu karych, włosów na głowie ciemnobład, z lewey strony na szczęco blisko ucha znaki od wrzodu, i pod brodą na szyi także kilka znakow od szkrofuly, od urodzenia lat 25; Fiedorow wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy okrągławey małej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie światłobład, od urodzenia lat 34; Mickiewicz wzrostu 2 arsz. 6 wiersz. twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światłobład z siwizną, od urodzenia lat 65, Matensz wzrostu 2 arsz., 5½ wiersz., twarzy pełney, czystey, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie ciemnych, a na wąsach i brodzie bład, od urodzenia lat 30; Andrzej wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy suchej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobład, od urodzenia lat 40, i Abramowicz wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemno bład, od urodzenia 55 lat. Zatém jeśli pomienieni włoczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotney mocy pomienionego ukazu. Dnia 3 gbra 1828 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Naczelnik Stołu Tytularny Sowiechnik Zieniewicz.

5 Magistratura Powszechney Opieki Gubernii Grodzieńskiej na mocy N a y w y ż s z e g o rozkazu zawiadamia, iż z domu wychowania dzieci pod wiedzą teyże Opieki zostającego, będą się oddawać sieroty wolnego stanu ludziom za umiarkowaną nadgodę lub na własne ich wychowanie dla nauczzenia rzemiosł i rękodziel, życzący zatém wziąć takowe sieroty raczą przybyć do teyże Opieki dla przyjęcia onych i potrzebnego na ten cel urzędowego świadectwa.

Непременный Членъ Пётръ Дмириевъ.

Kolleski Sekretarz Trzeciak.

5. Sąd Ziemiński Powiatu Wileńskiego tążę i exdywizyą funduszu JP. Dyonizego Szulca, przeznaczywszy, zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów pomienionego Dyonizego Szulca, iżby oni sami lub przez plenipotentów, po uzyskanie satysfakcyi porządkiem prawami przepisany sub amissione rei w niezwłócznym czasie w Sądzie niniejszym jawili się. Roku 1828 nowembra 9 dnia.

Sędzia Prezydujący Stanisław Drzewicki.

Sędzia Alojzy Malecki.

Pisarz Józef Naborowski

Regent Marcelli Talat.

NIKOLAY PIERWSZY CESARZ i Samowładca Wszech Rossyy etc. etc. etc.

3. UUr. Michałowi Podkomorzemu Pitu Nowogrodzkiego, Korneliuszowi Chorążemu Ptu Stuckiego, Dominikowi Junkrowi w półku Wołyńskim Ułańskim, i nieletniemu Adamowi Kor-

butnom, synom i sukcesorom zeszłego szera Korbutha Marszałka Pttu Nowogrodzkiego i Kawalera, oraz opiekunom i kuratorom Massy, UUr. Janowi Woyniłłowiczowi b. Podkomorzemu Pttu Słuckiego, i Janowi Slizniowi b. Chorążemu Pttu Nowogrodzkiego, Pozew w mieyscu exekucyi, a UUr. Tadeuszowi Hacıckiemu b. Prezydentowi Ziemskiemu Pttu Nowogrodzkiego, Jakubowi Niezabitowskiemu Szefowi Woyska Polskiego, Elżbiecie Bertholet, Janowi Pawłowskiemu, Piotrowi Gnoińskiemu Doktorowi Medycyny, Janowi i Zuzannie z Owsianych Tuhańowskim b. Prezydenstwu Ziemskim Pttu Nowogrodzkiego, Chryzostomowi Prezydentowi Grodzkiemu Nowogr. i Józefowi Braciom Bałhakom, Łapinkiewiczowi Professorowi, bywszey Baranowiczowej a teraz Piaseckiej Rotmistrzowej w Pułku Wołyńskim Ułańskim, Wincentemu Magnuszewskiemu Sędziemu Granicznemu Nowogr., Antoniemu Potrykowskiemu Regentowi Granicznemu Wileńskiemu, Janowi Bohdanowiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogr., Piotrowi Prezydentowi Ziemskiemu Słuckiemu, Stanisławowi Sędziemu Granicznemu Słuckiemu Mogielnickim, sukcesorom zeszłej Chorążyny Mogielnickiej, Maciejowi Zwirowiczowi etc. etc. i dalszym kredytorom i pretentorom do majątku po zeszłym Józefie Korbucie Marszałku Nowogr. pozostałego rzecz mającym; oraz Kasprowi Iwaszkiewiczowi, Adamowi Grafowi Gintherowi b. Prezydentowi 1go Departamentu Minskiego, Drużyłowskiemu Podpółtkownikowi Woysk Rossyyskich, i wszystkim dalszym massie po Marszałku Korbucie pozostałej dłużnym, Pozew przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Grodzieskiej, z instancyi Ur. Jana Raymunda Strawińskiego b. Chorążego Słonimskiego w stopniu i za przelewem od Ur. Franciszki z Wołodkowiczow Strawińskiej Starościny Sądowej Słonimskiej w roku terażniejszym 1828 marca 18 dnia danym czyniącego, oraz z instancyi UUr. Józefy z Korbuthow Woyniłłowiczowej Podkomorzyny Pttu Nowogr. w asystencyi prawnie dodanych opiekunow Jana Strawińskiego b. Chorążego Słonimskiego i Ignacego Domeyki b. Sędziego Granicznego Słonimskiego wynosi się w Referencyi do uprzedniej załoby przez załujących po obżałowanych Korbuthow, Jana Woyniłłowicza i Jana Sliznia w roku idącym miesiąca julii dnia 23 podaney a przez Woźnego nazajutrz w dniu 24 julii przed aktami Grodzkimi Pttu Nowogrodzkiego zeznaney, przed Sąd Główny Departamentu 2go Grodzieskiego wyniesiony, i za nim do dekretu niestannego w dniu 13 oktobra roku bieżącego w tymże Departamencie otrzymanego, oraz do wszelkich dalszych dowodow czasu sprawy złożyć się mających, a szczególnie w prośbach: o nakaz warowania obżałowanym Korbuthom, Janowi Woyniłłowiczowi i Janowi Slizniowi mieysca stanności przez opłatę prawney solucyi. O zaskutecznie nie we wszystkim proźb i żadań uprzednią załobą zajętych; a odwołując się do oney, ponieważ z funduszow po Marszałku Korbucie pozostałych, nie odbierają kredytorowie w najmniejszey części kapitałow ani procentow, przez co kredalna massa bardziey się obciąża i nad proporcya obciążoną bydź może; ze szkodą

kredytorow i samychże sukcesorow Marszałka Korbutha, którego testament w roku 1825 d. 15 oktobra do Akt Ziemskich Nowogr. wniesiony, naznaczając dla czterech synow ziemne schedy, dla trzech synow Michała, Kornelego i Adama w majątkach ziemnych dziedzicznych przeznaczył schedy w Gubernii Grodzieskiej w Ptcie Nowogr. a jednę tylko czwartą schedę dla syna Dominika wskazał w Gubernii Mińskiej. Przewodnictwem jakowego testamentu, ponieważ ziemnego funduszu jest 3 razy tyle w Gubernii Grodzieskiej, ile go widzieć można w Gubernii Mińskiej, konkurs więc wierzycieli nie do inney juryzdykeji tylko do Sądu Głównego Grodzieskiego należeć powinien. O wyznaczenie przeto choćby na niestanność debitorow i kredytorow pozwaneych i nie pozwaneych Sądu Taxy Exdywizyi doczesney do dóbr Horodzieja, Rudawki czy Użanki w Ptcie Nowogr. leżących, jako po zrobionym przez Ur. Korneliusza Korbutha qua plenipotentę massy i rodzeństwa i zapisanym w Aktach Ziemskich Nowogr. oświadczeniem w dniu 16 marca roku idącego, oddającym całą fortunę na Taxę i Exdywizyę. Do nakazania wszystkim kredytorom stawania przed tymże Sądem Exdywizorskim ze swemi pretensyami, na niestawających nakazanie amissy wieczney. Zobowiązać wszystkich debitorow do złożenia należnościow do massy. O nakaz publikowania w Gazetach Kuřyera Littgo. O zasądzeniu zwrotu expensow prawnych na UUr. Korbuthach, Janie Woyniłłowiczu i Janie Slizniu z przyczyny kondemuowania się pomużonych, i o to wszystko co czasu sprawy obszerniey przoznym i dowiedzionym będzie. Wolna tego pozwu poprawa.

Roku 1828 dni różnych miesiąca nowembra Woźny piszący się świadczę, iż tego autentycznego Pozwu w sprawie JWW. Jana Raymunda Strawińskiego b. Chorążego Pttu Słonimskiego i Józefy z Korbuthow Woyniłłowiczowej Podkomorzyny Nowogr. JWW. Michałowi Podkomorzemu Nowogr., Korneliuszowi Chorążemu Słuckiemu, Dominikowi Junkrowi w pułku Wołyńskim Ułańskim, i nieletniemu Adamowi Korbuthom zeszłego Józefa Korbutha Marszałka Nowogr. synom i sukcesorom. Oraz JWW. Janowi Woyniłłowiczowi Podkomorzemu Słuckiemu, Janowi Slizniowi chorążemu Nowogr. opiekunom i kuratorom massy, tudzież JWW. Tadeuszowi Hacıckiemu b. Prezydentowi Ziemskiemu Nowogr., Jakubowi Niezabitowskiemu Szefowi woyska Polskiego, Elżbiecie Bertholet, Janowi Pawłowskiemu, Piotrowi Gnoińskiemu Doktorowi Medycyny, Janowi i Zuzannie z Owsianych Tuhańowskim Prezydenstwu Ziemskim Nowogr., Chryzostomowi Prezydentowi Grodzkiemu Nowogr. i Józefowi braciom Bałhakom, Łapinkiewiczowi Professorowi, bywszey Batanowiczowej a teraz Piaseckiej Rotmistrzowej w pułku Wołyńskim Ułańskim, Wincentemu Magnuszewskiemu Sędziemu Granicznemu Nowogr.; Antoniemu Potrykowskiemu Regentowi Granicznemu Wileńskiemu, Janowi Bohdanowiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogr., Piotrowi Prezydentowi Ziemskiemu Słuckiemu, Stanisławowi Sędziemu Granicznemu Słuckiemu Mogielnickim sukcesorom zeszłej Chorążyny Mo-

głównemu, Maciejowi Zirowskiemu i innym kre-
dycytorom do majątku zeszłego Mar-
szałka Korbutha, jako też JWW. Kasprówi I-
waszkiewiczowi, Adamowi Grafowi Ginthero-
wi b. Prezydentowi 1go Departamentu Mińskiego,
Drużyłowskiemu Podpółkownikowi wojsk
Rossyjskich, i wszystkim do masy zeszłego
Marszałka dłużnym, przed Sądem Głównym Depar-
tamentu 2go Gubernii Grodzieńskiej kopije jed-
ną w Horodzieju JWW. Korbuthow dnia 5,
drugą w Sworotwie JW. Niezabitowskiego dnia
3go, trzecią w Smolezycach JWW. Tulianow-
skich dnia 6go, czwartą w Horce JW. Ma-
gnuszewskiego, piątą w Ostrowku JWW. Buł-
hakow toż dnia 5, szóstą w Wolney JW. Sli-
znia w Pcie Nowogr. na dniu 4 present. po-
dałem.

Felix Statkiewicz Woźny Pttu Słonim.

Roku 1828 mca listopada 7 dnia. Przed
Aktami Grodzkimi Pttu Nowogr. stawając o-
sobiście Woźny Pttu Słonimskiego wyżej wy-
rażony Felix Statkiewicz kwit relacyjny ni-
niejszego pozwu zeznał i takowe zeznanie pod-
pisem własnoręcznym w protokole potocznym
stwierdził. Świadcę Regent Baranowicz.

Wolno drukować. Wilno d. 15 listopada
1828 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

3. R. 1826 mca oktobra 16 d. Przed A-
ktami Grodz. Ptu Kowień. stawając osobiście
nizey podpisana czyniła oświadczenie w rzeczy
takiej: mąż mój dziś nieżyjący w roku 1803 a-
pryla 23 d., JPannie Teresie Brzozowskiej na
usługach u W. Piotra Chodorowskiego byłey,
zawinił rub. sr. 600 Net 600, od której daty
do roku ominionego procenta regularnie opła-
cał, dziś gdy, jak słychać JPanna Brzozowska
nie zostawując successora zmarła, a żalca ta-
kowy kapitał w stopniu męża chce opłacić a
nie widzi prawnego successora, przeto aby w
czasie nie uległa jakim nieprzewidzianym expen-
som, i aby kto po oney jest prawnym successo-
rem z dowodami stawał, dla przyjęcia pomie-
nioney summy, takową przed Aktami powiatu
swego prezentuję i w tym celu zanoszę oświad-
czenie, które własną ręką podpisuję. Protokół
podpisali, Maryanna Szwojnicka Sędzina, jako
dodany opiekun podpisuję Franciszek Kozakow-
ski były Marszałek Pttu Kowieńskiego i Ka-
waler. Który Excerpt w roku idącym 1828 mie-
siąca februaryi 6 dnia pod urzędową Grodzką
Pttu Kowieńskiego pieczęcią jest wydan.

Zgodność z Protokółem świadczy Adam Sa-
ba Grodzki Pttu Kowień. Regent.

Wolno drukować. Wilno d. 15 listopada
1828 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

5 Dnia 15 8bra roku terażniejszego otworzył
się traktyer należący do majątności Buywidzisk
o cztery wiorsty od miasta Wilna w lewey stro-
nie traktu Witkomierskiego położony, nazwany
Topolka w którym wszelkie trunki, i napoje naj-
dują się oraz dalsze do konsumpcy artykuły, i przy-
tém stosowne zabawy.

Traktyernik Michał Żyliński.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

5 W magazynie JPani Kadinaci, we
własnym domu mieszkającej, za umiarko-
waną cenę można dostać, kapelusze, stro-

je i ubiorki, a takoz zamowić robotę su-
kien damskich według najnowszych mo-
deli sprowadzonych z Warszawy.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potó-
cznego Sądu Ziemskiego Pttu Rosieńskiego w
dacie poniżej wyrażającej się zapisanego, eorun-
dem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią w sku-
tek nastaley rezolucyi wyduje się.

3 Roku 1828 miesiąca października 23 dnia.
Oświadczenie imieniem moim Jana Sokołowskie-
go Komornika Pttu Słonimskiego i Rosieńskiego
uczynione w rzeczy następney. Zesły Michał
Tanajewski za pretensyą summową rub. sr. 6,183
z exdywizyi funduszu zeszłego Ignacego Mikuckie-
go Porucznika otrzymał doczesną lokacyą na fol-
warku Leybdworze w Gubernii Litewsko-Wi-
leńskiej w Pcie Rosieńskim leżącym, oświad-
czający się będąc także wierzycielem zeszłego
Mikuckiego Porucznika, z tegoż doczesnego kon-
kursu osiągnął schedę ziemną na części od tegoż
folwarku wydzieloney, zupełnie nieodpowiedniey
summie dekretem rekognoskowaney, przez nierów-
ny wyrok Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego znie-
wolony został oświadczać się nabydź dziedzic-
two folwarku Leybdworu prawem 1822 r. lu-
tego 7 d. przez zeszłego Mikuckiego Porucznika
przyznanym. Po zaszłej śmierci Michała Ta-
najewskiego, gdy do summy na Leybdworze u-
lokowaney przybyli w roku 1828 oktobra 26 d.
jako to: Kazimierz, Alexander i Mateusz Adwo-
kat Pttu Wileńskiego bracia Tanajewscy, Abdon
Witkowski plenipotent, Antoniego i Macieja bra-
ci Michała Szymonowicza małoletniego niby Ta-
najewskich tytułując się nie wiedzieć na funda-
mencie czego successorami zeszłego Michała Ta-
najewskiego, lecz w rzeczy samey nie będąc za-
dnym węzłem krewienstwa połączeni, zamierzają
summę zagarnąć, a zaś Józef Samotyha brat ro-
dzony zeszłej Teresy z Samotyhow Tanajewskiej
do wspólnego własnictwa z obżalni summy na
Leybdworze zostającej przystąpił, jakoż przez re-
zolucyą Sądu Niższego Ziem. Pttu Rosieńskiego za
użyciem Assesora od korony Walka Leybdwor ob-
jęli. W takim zdarzeniu oświadczać się Sokoł-
owski widząc przywłaszczających summę na Leyb-
dworze zalokowaną, jest w determinacyi wypła-
cić ilość pieniężną i zarazem zrobienia obrachun-
ku w rzeczy dezolacyow. poczynionych, wycięcia
łaśow, zniszczenia mieszkańców, przepędu włoś-
cian, przeboru podatkow i dalszych powinności,
przez zeszłego Michała Tanajewskiego nad de-
kret doczesney exdywizyi i inwentarz dokona-
nych, a obżalni Tanajewscy niewiadomo na fun-
damencie jakich dowodow, oraz dalsi przywłasz-
czający, własnictwo summy na Leybdworze zos-
tającej jako zabierające fundusz zeszłego Micha-
ła Tanajewskiego zostają w obowiązku uczynić
oświadczaćemu się dostateczne wynagrodzenie;
aby przeto w zdarzeniu jakimkolwiek bądź do te-
go spadku nie wynalazł się kto inny urościć mo-
gący gruntowniejsze prawo do własności summy,
jako na ziemi Leybdworskiej opartej, w tém więc
względzie zmuszony jest oświadczaćemu się niniey-
sze pismo do akt Pttu Rosień. zapisać i do Ku-
ryera Litewskiego zamieścić, które sam aktor

mownik Ptu Słonim. Rosień.

Zgodność z protokołem potoczny poświadczą Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień.

Wolno drukować. Wilno d. 10 listopada 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wileń. Radca Kol. i Kawaler.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż w mieście Bobruysku postanowiono wymurować domy sądowe z turmą za sumę wyliczoną podług śmiety 102,580 rubli 16 $\frac{1}{2}$ kop. assygn., zatem życzący podjąć się takowego wymurowania, zechcą przybyć dla targow z prawnymi ewikcyami do Mińskiej Skarbowey Izby na terminy: 1szy 21, 2gi 22, a 3ci ostateczny 25 stycznia następującego 1829 roku, za przybyciem okazane będą życzącym warunki, śmieta i plan. Dnia 9 listopada 1828 r.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Radca Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz. Za Naczelnika Stołu Siemienow.

2. Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż podług jego postanowienia dom murowany, położony w mieście Grodnie nad rzeką Niemnem pod N. 618, należący do Rady Stanu Swieczina, na mocy Konstytucyi 1764 roku oddany na publiczną sprzedaż z przyczyny zostawienia tego domu przez właściciela jego pustkami, i że ten dom podług świadectwa urzędników oceniony 596 rub. 75 kop. srebrem; zatem jeżeli ochotnicy do kupienia pomienionego domu okażą się, ażeby się jawili do Izby sądowej Rządu Gubernialnego na terminy 12 marca, 9 i 10 kwietnia następującego 1829 roku. Dnia 15 listopada 1828 r.

Sekretarz i Kawaler Ludohowski.

2. Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż położony w mieście Grodnie na Dominikańskiej ulicy pod N. 304 murowany dwupiętrowy dom, pozostały po śmierci żyda Abrama Flaty, oceniony z należącemi do niego przybudowaniami 1,086 rub. 71 kop. srebrem, przynoszący rocznego dochodu (po odliczeniu na mieskie powinności) 66 rub. srebrem, za nieopłacenie przez sukcesorów tego Flaty należnych Grodzińskiemu Bernardyńskiemu klasztorowi, od funduszowej tego klasztoru na tymże domie ubezpieczonej summy, procentow, oddany z publicznych targow na sprzedaż; zatem życzący kupić ten dom zechcą przybyć dla targow do Gubernialnego Rządu z gotowemi pieniędzmi albo z dostatecznymi ewikcyami na terminy: 1szy 30 listopada, 2gi 31 grudnia tego roku, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w Sanktpetersburskich gazetach. Dnia 8 listopada 1828 roku.

Sekretarz i Kawaler Tadeusz Afanasowicz. Naczelnik Stołu Sobolewski.

Od Mohilewskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej oddano na sprzedaż nieruchomy majątek Mściwawskiego Powiatu obywateli Erazma i żony jego Rozalii Żyrkiewiczow, zapisanych do ostatniej rewizyi we wsiach: Podornie, Kurowiczowej Słobodzie, i Miasteczku Tatarenie, po wyłączeniu zmarłych, z nowo urodzonymi, w ogóle 24 ptci męzkiey włościńskich dusz, z ich własnością ziemią, zabudowaniem i wszelką przynależnością, za nieopłacenie należny tej Ma-

proporecy 6,600 rub.; jakie zaś naznaczone będą terminy, o tём uwiadomiono będzie osobno, przez wydrukowanie w Gazetach ogłoszeń.

Sekretarz Hołyński.

2. Oświadczenie imieniem Komornika Ptu Wilkomierskiego Antoniego Zaremby czyni się w rzeczy następney, dekretem Exdywizorskim z majątnościów zeszłego Józefa Siesickiego podkomorzego Ptu Wilk. w Januszewie, roku 1824 mca januaryi 25 d. zapadłym, mając sędzoną sobie sumę rub. sr. 950, oświadczający się Komornik Antoni Zaremba dostał lokacyą w samych dzikowiznach, mizarnikach i bagnach, gdzie żadnym przemysłem ekonomicznym intraty najmniejszey obmyślić niepodobna. Takową tedy lokacyą będąc zupełnie skrzywdzonym apelować musiał do Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. i apelacyą podanym pozwem, oraz wpisaniem aktoratu w Sądzie Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu popart, przez apelacyą zaś tę i pozwem wyrzekłszy się oświadczający wydzieloney tak haniebney schedy i oney nie obcyując, czekał poprawy wyroku Exdywizorskiego w Sądzie Gł.; a gdy tymczasem Exdywizya wyrażona jako doczesna Ukazem Senackim w roku 1825 marca 11 d. nastalym uniezemniła się i w miejscu tej exdywizya wieczysta została przeznaczona: wynióst był zapozwyy oświadczający się w roku tymże 1825 do Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu po sukcesorów i kredytorów zeszłego Siesickiego Podkomorzego w celu uzyskania wskutek Ukazu Senackiego wieczystey Exdywizyi i przez nią przyspieszenia sobie rozprawy; lecz za przypadnięciem roku 1826 maja 31 dnia Aktoratu w Sądzie Gł., z takowych zapozwów successor Podkomorzyc Ignacy Siesicki syn zeszłego Podkomorzego Siesickiego, posydując znaczną część pozostałego od Exdywizyi majątku i nie życząc sobie nowey Exdywizyi skondemnować siebie dopuścił, poczym w roku 1826 juiu 2 dnia wynióst powtórny zapozew oświadczający się do Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu loco peragende executionis, ale za tym pozwem aktorat w roku 1826 juiu 13 dnia zawołany na nieszczęście oświadczającego się pro insubstanti uznany. Taką więc koleją gdy się przewlekła satysfakcyja, a zwłaszcza gdy uważał oświadczający się, że strony niektóre mające dobrą z Exdywizyi lokacyą zaprzeczali nowey Exdywizyi, postanowił i oświadczający się czekać rozprawy z aktoratu apellacyynego acz nie mając żadnego procentu z zasądzoney dekretem Exdywizorskim sobie należności: bo zrzekłszy się przy apellacyi schedy wydzieloney z Exdywizyi jako jest wyżey wyrażono, nie obcyował oney, we swoim władaniu nie miał i nie ma, którey i dopiero przez te oświadczenie do wiadomości publiczney podające się powtórnie zrzekając się, toż oświadczenie ręką własną podpisuje. Dat. 1828 mca 9bra 15 dnia.

Antoni Zaremba Komornik Ptu Wilkomier.

Roku 1828 mca 9bra 15 dnia przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiscie WJP. Antoni Zaremba Komor. Ptu Wilk. ninieysze oświadczenie stosownie do rezolucyi w dniu dzisieyszym nastaley wpisać do protokutu Sądowego podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Stanisław Drzewicki.

Regent Zienkowicz.

Czytano Benedykt Juszkiewicz.

Wolno drukować. Wilno d. 15 listopada 1828 r. Cenzor, Norbert Jurjewicz.